

Yd
5392

h.1

118, 177
(1)

2

Yd
5392

MEMORABILIA
 QVAEDAM
 SALFELDIAE CIVITATIS
 RECENSET
 ET
 SIMVL
 AD
 ORATIONES V.
 A. D. IX. MAII
 AVDIENDAS
 EXCELLENTISSIMOS
 AC
 SPECTATISSIMOS
 INSPECTORES
 PATRONOS
 ATQVE
 FAVTORES
 INVITAT
 IO. MELCHIOR LOCHMAN
 RECTOR.

—————
 SALFELDIAE, LITTERIS WIEDEMANIANIS

H. Lorent. Gumbly.

i-
et
er

N-
te
te

MEMORABILIA

SALEBUNDIAE CIVITATIS

RECTORIS

1777

ORATIONES V.

A. D. M. D. C. C. LXXVII

1777

SALEBUNDIAE CIVITATIS

INSPECTORES

PATRONOS

1777

PAVTORES

1777

IO. MELCHIOR JOCHMAN

RECTOR

SALEBUNDIAE CIVITATIS WIEDEMANNIS

um non semper colunt litteras, qui condunt
vrbes, ipsaque harum primordia non tanti
sunt, vt homines ad scribendi studia inui-
tent: Nemini profecto mirum videri debet,
paucas omnino esse vrbes, quarum origines
lat certas prodiderunt scriptores. Quia ta-
men, qui dant earum descriptiones, non solum nihil praec-
teriisse, sed et, quae quisque ignorat, se scire videri volunt:
Inde tot commenta, tot aniles fabulae, quibus recte pru-
dentes fidem suam denegant. Nemo enim sibi cum Wag-
nerq

A n

nero persuadebit, Salam Arphachfadi nepotem dedisse ortum Salfeldiae; aut cum Libio in Salfeldiographia consentiet, qui Merwigium Francorum ac Thuringorum regem prima ciuitatis nostrae fundamenta iecisse arbitratus est. Satius igitur putamus in memorabilibus Salfeldiae recensendis, potissimum in rebus longe a nostra aetate remotis, presse vestigia sequi scriptorum vetustorum, et quae notatu non plane indigna visa fuerint, secundum annorum ordinem in conspectu quodam proponere. Primus, qui Salfeldiae mentionem facere videtur, Luitprandus est, Ticinensium primo diaconus, deinde Cremonensium episcopus; Is in historia de rebus suo tempore per Europam gestis 10CCCCXXXIX. Salfeldiae conuiuium parasse Henricum, atque contra Ottonem fratrem noua esse molitum commemorat. L. IV. C. XI. Cui adstipulatur Wittichindus L. II. Annal. et Alb. Kranz in Saxonia sua L. III. C. XVI.

XX.

Marianus Scotus quidem iam ad annum 10CCCLVI. Ludouici II filios hic conuenisse, et de regno paterno partiendo iniisse consilia, narrat; sed quia Regino in loco, qui dicitur Saulifeld, id accidisse refert, et Annales Fuldenses, loco conuentionis praetermissio, pagum modo Reciensem commemorant, iure dubitatur an Salfeldia nostra intelligi debeat.

10CCCCLII.

Ludolphus Ottonis Magni filius, alterum patris cum Adelheida matrimonium grauatus, relicta Italia Salfeldiam petiit, vbi aliquandiu commoratus est, prauaque consilia contra patrem agitauit.

Hinc Regino in Pistor, Scriptor. rer. germ. p. 106. *Ludolphus dux, inquit, de Italia reuertens, regio ambitu natalem Domini in Salfeldi*

Salefeldi celebravit, ubi Fridericum Archiepiscopum omnesque, qui in promptu erant, regni maiores secum detinuit. Quod conuiuium iam multis suspiciosum coepit haberi, et plus ibi destructionis quam utilitatis ferebatur iractari.

IOCCCCLIV.

Ottoni, Salfeldiae ex venatione oblectamenta capienti, Ludolphus filius supplex factus, delictorum veniam petiit, et obtinuit. vid. *Struens Reichs Histor.* p. 185. et, quem ibi citat, Gerardum in vita S. Vdalrici C. XII. §. 41.

CIXXI.

Henricus II. Etzoni Comiti Palatino muneribus delinendo, praeter S. Suitberdi in Rheno insulam, atque Duisburgum, etiam Salfeldiam cum libera ad posteros eam transmittendi potestate concessit. v. Trithemius in Chron. Hirsaugiens. ad ann. 1011.

CIXXXV.

Richeza, Etzonis filia, Misesconis s. Miesconis Sarmatarum regis vidua ad Ottonem fratrem cum Casimiro filio magnaque opum vi profugit, Salfeldiamque non dono, vt nonnulli putant, accepisse, sed potius emisse videtur. Casmirus in Gallia sacris initiatus, aegre tandem Sarmatis, qui mutata sententia sibi eum postea in regem expetebant, sacramento per Bened. IX. pontificem solutus, traditus est. Guagnini in descriptione Sarmatae, *Mortuo Miescone, inquit, multae controuersiae circa electionem principis exortae sunt. Quidam enim ad Casmirum filium eius scepra deferenda volebant; caeteri vero timentes ne mores paternos peruersos sequeretur, huic sententiae acerrime repugnabant. Tandem regina Miesconis regis relicta, videns se a Polonis sprete ad fratrem Caesarem in Saxoniam accepto Casimiro filio coronaque regni et ingentibus thesauris*

regalibus sublatis, profecta est. Interim filium Casimirum studendi gratia Parisios misit, etc. p. 11.

CIOLVI.

Richeza Salfeldiam, exceptis, dum viueret, redditibus, potestati Annonis Archiepiscopi Coloniensis subiecit. Auctor Magni Chron. Belgic de Annone haec: *Allodium illud celeberrimum, quod Saleueld dicitur, in consinio Thuringiae situm, Episcopo adiecit.* ap. Pistor. P. III. p. 124. De redditibus diploma in Hoenn. Histor. Coburg. P. II. p. 5.

CIOLXXI.

Idem Archiepiscopus, expulsis Canonicis, monachos praeceptis Benedicti obtemperantes Sigebergo atque Pantaleone huc euocauit. Lamb. Schafnab. ap. Pist. P. I. p. 349. et 399. *Tres congregationes monachorum, inquit, diuersis in locis ex suo construxit, vnam in monte, qui a praeterfluente fluuio cognominatur Sigeberg, aliam in regione Sclauorum, in loco, qui dicitur Saleselt, tertiam in regione Westphaal, in loco qui dicitur Grascaf, quas omnes et augustissimis aedificiis excoluit, et exquisitissimis ecclesiae ornamentis illustrauit, et amplissimis atque in multorum fratrum vsus sufficientibus praediis locupletauit.* Idem docent Marian. Scot. p. 655. Compil. Chron. p. 1093. Auct. Histor. de Landgr. Thuring. p. 1309. et Magnum Chron. Belgic. P. III. p. 124.

CIOLXXVI.

Henricus IV. eum Ottone duce Boariae de sua et reipublicae salute consilia hic agitare decreuit. v. Lamb. Schafnab. p. 410. 411.

CIOLXXXVI.

Honorius pontif. max. litteris ad Waltherum abbatem Salfeldiensem datis paroeciarum, ex quibus potissimum Neu-
 enho-

enhofen, Crolip et Schada commemorantur, nec non villarum
 Scheuerfeld, Sigmansdorf, Coburg aliorumque bonorum pos-
 sessionem confirmavit. v. Hoenn. l. c. p. 10.

CLCLXXXVIII.

Ottone et Philippo de summa imperii decertantibus, Her-
 mannus Thuringiae Landgrafius ab illius partibus primum ste-
 tisse videtur. vid. Chron. Sanpetrin. ap. Mencken, T. III. p. 233.
 Vbi res omnis his verbis refertur: *Hoc anno dux Sueuorum Philip-
 pus frater Henrici imperatoris collellis in vnum principibus in loco, qui
 dicitur Vcherithusen (Ichtershausen) in Thuringia — electus est in
 regem. Post duos menses Adolfus Colonienſis Archiepiſcopus Ottonem vn-
 xit in regem. — Hoc anno circa feſtum S. Jacobi — a trans-
 marinis partibus reuerſus eſt Hermannus Landgravius Thuringiae, qui
 ſe paucis tranſactis diebus Ottoni regi iuramento et hominio conſtrinxiſt.
 Vnde regiam villam Northuſen circa feſtum omnium SS. cum exercitu ob-
 ſeſſam poſt ſex hebdomadas plurimorum damno in deditiorem accepit, Sal-
 ſfeldt quoque regiam villam ante Natale Domini vaſtauit.*

CLCLXXXIX.

Hermannus, reprobato Ottone, Philippi partibus se ad-
 iunxit, tradita sibi in feudum Salsfeldia. Idem auctor, *hoc anno
 inquit, in assumptione S. Mariae Hermannus, Thuringiae Landgravius —
 accepit in beneficio regias villas Northusen, Mulehusen, Salsfeldt cum finibus
 Orlan et castrum Rbanis. p. 234.*

CLCCII.

Hermannus hortatu Innocentii pontif. vt ex Chron.
 Montis Sereni apparet, cum Ottone in gratiam rediit; vnde
 sequenti

sequenti anno Philippus rex admodum offensus Thuringiam et praecipue, quae fuerunt sub Landgraffii potestate crudeliter vastavit.

CLOCCIV.

Philippus rex denuo Thuringiam inuasit, et in ea Salsfeldiam misere diripuit. v. l. c. *Rex Philippus collecto denuo exercitu magno Bauarorum — Sorabiorum — Thuringiam ingressus, auxilium ipsi ferentibus comitibus Guntbero et Heinricho de Schwarzburg et Comite Lamberto de Glichen et Erphordensibus omnem regionem tempore messis ferro et igne crudeliter vastavit. Castrum Wicense VI. septimanis obsedit, nec tamen cepit. His diebus rex Bohemicus — venit per fines regiae villae Saluedt et Orlan cupiens confugere cum rege Philippo, missis exploratoribus, diffusus de viribus suorum, vastatis omnibus, in pago Langevvice et Ilmin intempesta nocte cum suis fugam iniiit. Haec audiens Landgravius necessitate coactus, dato filio suo et aliis obsidibus, se suaque omnia iuxta coenobium Vchterbischusen in festo S. Lampreti dedit. Iisdem fere verbis rem narrat Gotefridus Monachus apud Marquardum Freherum.*

CLOCCVIII.

Philippo rege interfecto, Salsfeldiam sub potestatem Landgraf, Thuringiae denuo venisse probabile est.

CLOCCXII.

Aedes primaria, a Joanne baptista cognominata, quae, quo anno aedificari coepta sit, minus constat, instaurata est. *Li-
bius in Salsfeldiographia.*

CLOCCXXVIII.

clbCCXXVIII.

Paroecia Grabensis per Sigefridum Archiepiscopum Moguntinum arctiori vinculo cum monasterio S. Benedicti conruncta est. v. *Struv. P. II. des Histor. und Polit. Archiv. p. 69.*

clbCCXXX.

Salfeldia sub ditionem Comitum Schwarzburgicorum cecidisse dicitur v. Heydenreich. *Hist. dom. Schwarzburg p. 37.*

clbCCLII.

Heinricus Abbas Nobili de Sonneberg vendidit pagos *Lind, Malmerz, Weydhausen, Sibirsnitz, Hoffstedten, Klein-Garnstadt, Sirvigesdorf.* Praeter alios fuerunt testes Guntherus et Heinricus Comites Schwarzburgici v. *Tom. III. Diplomatar. Schoettgenii et Kreyfigii. p. 635.*

clbCCLIV.

Condita est aedicula S. Martini in suburbio. Lib. in Salfeld.

Eod. anno Abbas cum suis praedia Hoffstadiana cum Buchelbergicis, quae monasterio Sonnefeldensi donata fuerant, commutavit. v. *T. III. Dipl. Schoettg. et K. p. 638.*

clbCCLXVII.

Guntherus Comes Schwarzburgicus collegium instituit Salfeldiae virginum Deo deuotarum, quae tamen paulo post, exorta cum Franciscanis discordia, Ilmenam migrarunt. v. *Falckenst. in Chron. Thuring. p. 1193.*

clbCCLXXVI.

Nobilis quidam de Scutz cum vxore Giesla, et curia, quam inhabitauerunt, ob merita in homines religiosos (fratres minores vocant) a Gunthero et Heinrico, Comitibus Schwarzburgicis pronunciantur immunes. v. *Struv. P. II. des Hist. und P. Arch. p. 76.*

clbCCXC.

Arx Sorabica a latronibus, quoquo versus omnia infestantibus,

B

tibus, occupata, iussu Rudolphi Imperatoris, ab Erfordien-
 bus diruta est. Lib. in Salfeldiogr.

clbCCCL.

Otto Abbas Heinrico Comiti Schwarzburgico, in cuius
 aere fuit, pensionibus quibusdam annuis ex praediis emphyteu-
 ticis cessit, Id. auct.

clbCCCXXVIII.

Praefectus Ordinis Teutonici cuncta quae Salfeldiae pos-
 sedit bona Gunthero Comiti Schwarzb. vendidit, ibid.

Eod. anno Comites Schwarzb. fidem senatui dederunt,
 fore, vt in posterum ab immunitate ciuibus danda abstineant.
 v. Struv. l. c. p. 61.

clbCCCXLV.

Monasterii S. Benedicti patrocinium (aduocata vulgo
 appellatur) ad Marchiones Misenenfes translatum est, ibid.
 p. 59.

clbCCCL.

Aliquandiu Poesneccium in potestate Comitum Schwarz-
 burgicorum fuit. Certe hoc anno dissidia, inter Guntherum
 et Abbatem Salfeldiensem, de domibus quibusdam vectigali-
 bus, extra portam Godewinensem sitis, composita fuisse com-
 memorantur in MSct.

Eod. anno ius cudendi numos Abbas ad senatum transtu-
 lisse dicitur. Lib. in Salf.

clbCCCLV.

Friderico Strenuo monasterii S. Benedicti tradita est tu-
 tela, vt ex hisce litteris apparet: *Wir Friedrich von Gotts Gnaden
 Landgrafe zu Doringen, Marggrafe zu Meyßen, In dem Osterlande und zu
 Landisberg, Grafe rzu Orlamunde, vnd Herr des Landes zu pliffen, Bekem-
 nen offentlich an diesem geinwertigen Briue fur uns vnde vnser Erben, vnd
 thun kuhnt allen den, die in seben, boeren oder lesen, Das vvir unsern lieben
 andechtigen den Abt zu Salveldt, und sein Gottshaus, bey allen ehren, gna-
 den, freyheiten, und rechten, die sie von Alder gehabt haben, sullen und vvol-
 len*

len lassen bleiben, vnd sie vestiglich dabey bebalten vnd schützen, schirmen vnd vorteydingen von unsern fürstlichen gnaden, doch also das sie vns underthenig vnd geborsam sein, vnd sich an vnser Erben balden, vnde vns gewarthen sullen, vnde keynem andern Herren obne Geuerde. Mit Vrkunde ditzselben briues den vvir mit vnsern fürstlichen Insegel vorstehende habn gegeben zu Gottha, Nach Christi geburt Dreyzeben hundert Jar darnach in dem funf vnd sunfzichsten Jar, an dem Freytag vor dem Sontage als man singet Vocem Jucunditatis.

clbCCCLXIII.

Comites Schwarzburgici suburbiorum incolas in posterum eodem cum ciuibus iure voluerunt vti, iisque non amplius sibi, sed senatui tributa pendenda edixerunt. Struv. p. 61.

clbCCCLXIV.

Aedicula in qua Iudaei sacris operati fuerant, a Comite Schwarzburgico, ciuicuidam vendita est. Lib. in Salfeld P. II. C. X.

clbCCCLXXI.

Ludouicus Abbas a Comitibus Schwarzburgicis pago Garmansdorf donatus est. Libius ibidem.

clbCCCLXXXV.

Idem Abbas cum suis pagum Radewitz (hodie Reschwitz) cum pago Catharinau, qui adhuc sub ditione Comitum Schwarzburgicorum fuerat, commutauit. v. Struv. p. 111.

Vtrumque pagum ab Abbate venditum esse perperam tradit Schamelius, qui oscitanter Struuium legisse videtur. In description. monast. S. Bened. p. 172.

clbCCCLXXXVIII.

Otto Comes Orlamundanus, accepto pago Zopeta superiori a Ludouico Abbate, contra dedit Geschwendam maiorem; verba cessionis haec sunt: *Wir Otto von Gotts gnaden Graue von Orlamunde uud Herr zu Lavvenstein — bekennen — das vvir in dem Dorfe zu deme Geschwende keinerley recht gericht noch gevvohnbeit*

*Zinse noch bethe frone noch fleischkauf Tanz noch keinerley Dinß vorbass
mehr sollen da haben; Ausgeschlossen das gericht über Hals und Hand.
etc. MSit.*

clbCCCLXXXIX.

Salfeldiam de Heinrico, atque Gunthero Comitibus Schwarzburgicis emerunt Fridericus, Wilhelmus et Georgius. v. Addend. ad Annal. Veterocellenses ap. Mencken P. II. p. 2184.

clbCCCCX.

In locum Wittichii defuncti Abbatis, successit Henricus de Wrechhausen, qui quarto decimo anno sequentis seculi concilio Constantiensi interfuit. Lib. in Salf.

clbCCCCXXIV.

Lites inter Lutoldum Abbatem et ciues de coquenda di. vendendaque cereuisia exortae per Wilhelmum Thuringiae Landgrafium compositae sunt. Struv. l. c. p. 62.

Rem eodem anno retractauit Fridericus Wilhelmi frater.

clbCCCCXXVI.

De sylua Lehestenensi inter Episcopum Herbip. et Lutoldum, quem modo diximus, exorta discordia sublata est. Lib. P. II. cap. X.

clbCCCCXXXI.

Ludouicus Hassiae Landgrafus fidem dedit ciuibus, si sibi aliquando, ex pactione cum Saxoniae ducibus inita, Salfeldia haereditate obueneret, se ciuitatis iura nequaquam esse dimitturum, Struv. p. 78.

clbCCCCXXXIX.

Nobilis de Buchenau Proepiscopus a Theodorico Archiepiscopo Moguntinensi delegatus sacra nonnulla instituta rata habet; in primis vero aedis Ioanneae aram Mariae virgini, Barbarae, Bartholomaeo, nec non Catharinae, Matthæo et Andree dicat atque consecrat. Lib. P. II, C. I.

clbCCCCXLIV.

cbCCCCXLIV.

Fridericus Placidus Senatuū Salsfeldiensi, in partitione regionum, Thuringiam obtigisse Wilhelmo, adeoque ciues non amplius sibi, sed fratri esse subiectos significauit. Struv. p. 77.

cbCCCCXLVI.

Nonnulli incolarum societatem a corpore Christi appellatam inierunt, quam et Eugenius Pontif. max. approbavit atque confirmavit Lib. Salsfeld.

Eod. anno cum Conradus de Pappenheim a ruricolis quibusdam Heinrico Abbati obnoxiiis tributa exegisset, ab utroque rem diiudicaturi arbitri dati sunt, inter quos Deckerus fuit Goelicienſium parochus, (Pfarr zw Goels.)

Cellae et Coburgi Praepositos fuisse constat; Cellae hoc munere functi sunt Henricus Morring anno 1410. Ioannes Knebel 1415. Georg Metzsch 1498. Grabensi parociae praefuit 1410. Nobilis de Plawen; Croelpenſi 1485 Ioannes Vbel. MSct.

cbCCCCXLIX.

Monasterium Nudipedum ex mercatu inferiorum (Seelenmessen) incrementa cepit. Struv. p. 72.

cbCCCCLVIII.

Ioannes Mackeldey parochus apud Schadenses cum fratre bona quaedam Schwarzae sub clientela Abbatis Salsfeld. posita, ratione fiduciaria, i. e. ita, vt suo tempore eodem pretio redimere ea posset, vendidit. MSct.

cbCCCCCLXIII.

Wilhelmus Dux Saxoniae, litteris ad senatum datis, nuptias cum Brandensteinia celebrandas significauit, iisque vnum ex senatorio ordine interesse iussit hisce verbis: *Lieben Getrewen — Hierum begehren wir an euch, ihr wollet uf Dienstag nach unser lieben Frauen Tag Visitationis an uns einen eures Raibs Kumpen gen Wymar schicken, darnach uf Mittwoch dabey zu sin, daran thut ihr uns sunderlich Gefallen, begerende des vvre Antwort. Gebin zu Wymar. v. Struv. p. 82.*

Decorarunt sua praesentia nuptias Ernestus, (quem Fabricius in Orig. L. VII. p. 732. per prolepsin, Electorem appellat,) Wilhelmus Brunswicensis, et Henricus Hessus.

1500 CCCCLXXXII.

Mortuus est Vinariae Wilhelmus; vnde sequenti anno Catharina, eius vidua, Salsfeldiae confedit, et exortis cum Abbate dissidiis singularem erga se experta est Ernesti Electoris benevolentiam. Id. auct. p. 87.

1500 CCCCLXXXIII.

Gregorius Abbas duo florenorum millia mutua dedit Heinricho Comiti Rutheno, qui fundos quosdam emphyteuticos oppigneravit. Hunc ipsum audire non iniucundum erit: *Wir Heinrich Herre zvv Gera und Schlevvitz — bekennen, das vvir — auf einen vviderkauf verkauft haben dem Ebrvvurdiven In Gott Vater, Herrn Gregorien, Abten zu Salsfeldt vnsern lieben Herrn und Geuatern — hundert Gvlden reynisch Iherlichen Zins — auf unser Stadt Schlevvitz, und haben ihm sulch Zins geben sur zvvvey tausend reynisch Gvlden, die sein Ern vvir dicket uns nvtzlich unnd vvol zu danck vergnuget und bezalt — Vnd des zu mehrer Sicherheit haben vvir die Ersamen — Burgermeister unnd Rath der Stadt Schlevvitz mit obgedachten Zinsen also an vnsern Abkauser geveist Vnd vvir mit Nahmen — Burgermeister und Ratsmanne — haben selbst schuldighen geredt und gelobt solch Summe — zu bezahlen. MSct.*

1500 VIII.

Abbas Georgius duo millia florenorum mutua dedit Burggrafio de Donyn, quibus hic filiam suam, Wolfgango Comiti Gleichenfi nubendam, dotavit. Cum vero Fridericus Elector, Burggrafio, quem dixi, sex florenorum millia deberet, Senatam Zuiccuaiensem delegavit, vt quotannis de duobus illis millibus Abbati vsuras penderet. ex MSct. cfr. et Sagittarii Hist. Comit. Gleichenf. p. 290.

Comes iste Gleichenfis, in extrema vita Salsfeldiae commemoratus, in aede prope monasterium Nudipedum sepultus est. Quae

Quae haftenus scripta sunt, in gratiam eorum collegimus, qui patriae etiam in eò praestare solent pietatem, vt non omnino seire negligent, quid et superioribus seculis in ea acciderit. Quibus si studium nostrum probari viderimus, filium, nunc ex manu dimissum, alio tempore ad finem deducemus, et ad ERNESTI FRIDERICI SAXONIAE DVOCIS SERENISSIMI, PATRISQVE PATRIAE INDVLGENTISSIMI, cuius auspiciis nobis viuere contigit, tempora ascendemus.

Iam vero INSPECTORES EXCELLENTISSIMOS SPERATISSIMOSQVE, PATRONOS atque FAVTORES, quae par est obseruantia rogamus, vt ad solennem scholae Illustrationem, et audiendas V. orationes frequentes accedere velint.

Dicent A. D. IX. Maii Hor. II. sequenti ordine

I. ADAM PHILIPPVS GRAEF, Schmidefeld.

De regnis repentinis.

II. FRIDERICVS GOTTLOB SCHREIBER, Marckgoelic.

De adminiculis, quibus magna imperia adauicta sunt.

III. IOANNES MATTHIAS WILHELMVS WINDORF, Salfeld.

De prouidentia diuina circa magna imperia.

IV. ADOLPHVS MAGNVS WACHSMUTH, Salfeld.

De moribus Fabii Maximi.

V. IOANNES FRIDERICVS GEORGIVS FALCO, Graefenthal.

De Fabio Maximo, Alexandro Magno maiori; hic et IV. superioribus, abitu hinc parantibus, bona quaeque ominabitur.

Dab. Salf. A. D. III. Maii cl^occclxx.

Con-

Conspectus Lectionum.

A. D. VIII. MAIL. Hora IX.

- I. Cantic. Von GOTT will ich nicht lassen.
- II. Theol. I. et II.
- III. Lat. I.
- IV. Lat. II.
- V. Histor. I. et II.
- VI. Lat. III.
- VII. Graec. III.
- VIII. Cant. Laß mich dein seyn und bleiben.

Hor. II.

- I. HErr IESu Gnadenfonne,
- II. Theol. III.
- III. Graec. II.
- IV. Hebr. I. et II.
- V. Graec. I.
- VI. Histor. I.
- VII. Mein Herz sey GOTTes Lobethal.

Pon Yd 5392, AK
(1/3)

ULB Halle

3

002 698 501

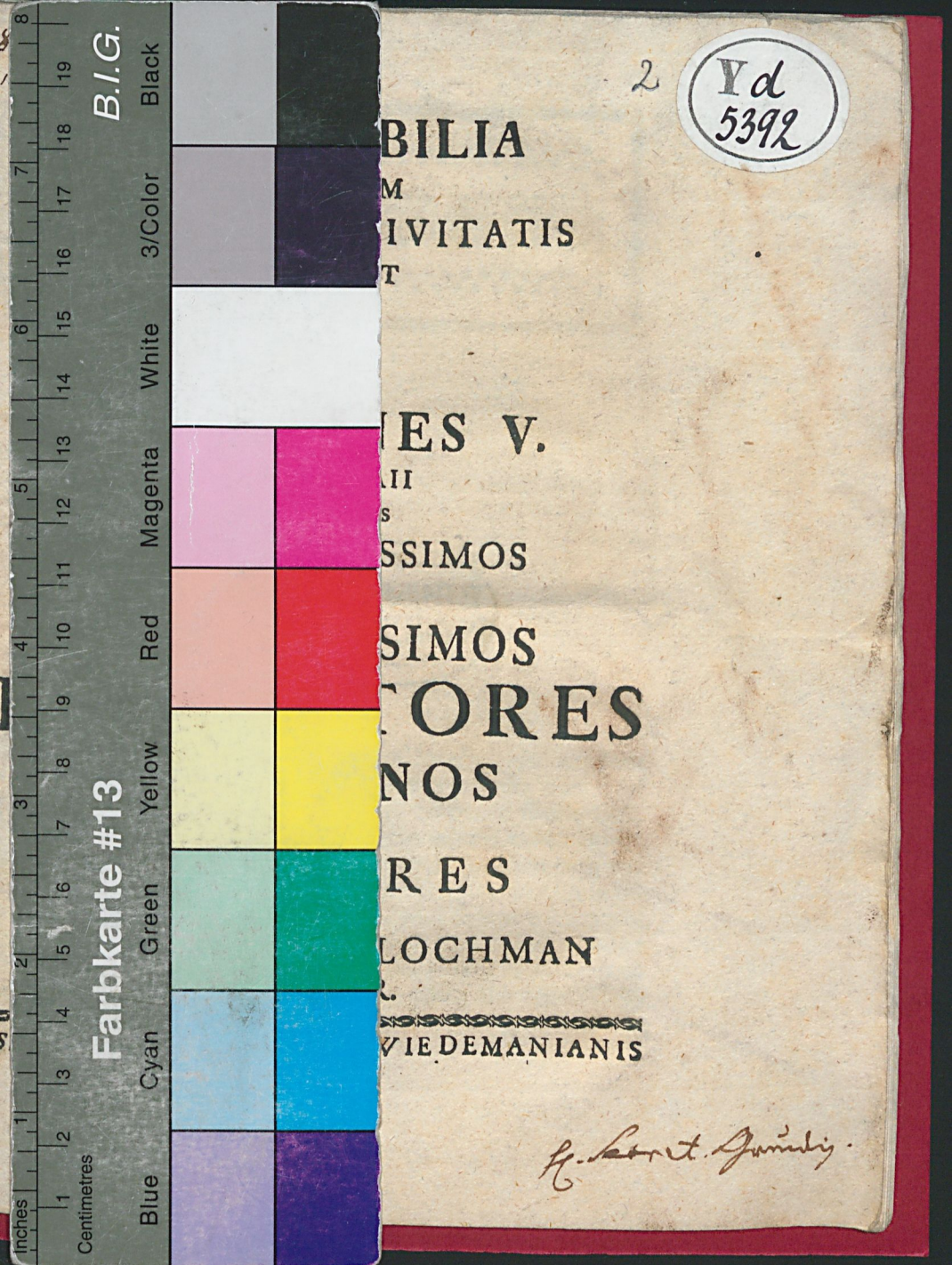

Sb

VD 18

Yd
5392

2

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

BIBLIA

M

IVITATIS

T

ES V.

II

s

SSIMOS

SIMOS

ORES

NOS

RES

LOCHMAN

VIEDEMANIANIS

H. Secret. Gumbig.

Farbkarte #13

Inches
Centimetres